

Kukkus nii välja

Kallis kodanik! Aasta on 2028. Võitlus looduslike viiruste vastu on teinud selgeks, mis vähenditega inimesi tõeliselt mõjutada saab. Igal riigil on omad disainerhaigused, millega üksteist hirmutada ja oma rahvast kontrollida. Mõndade tõvede vastu on oma rahvas vaksineeritud, kuid teised on jällegi omamoodi kindlustuspoliis. Suuremate protestide eel annab valitsus viirusehoiatuse ning keelab kõiksugu kokkusaamised. Vahetevahel otsustavad inimesed siiski vastu hakata ning keelust hoolimata koguneda. Väiksemate gruppidega saavad märulipolitsei ja veekahurid hakkama, kuid suurte rahvamasside puhul heidetakse protestijate hulka biogranaate, mis ägedatoimelist viirust laiali paiskavad. Kui oled juba haigusega kokku puutunud, siis pole võimalik põgeneda; kõik nakatunud leitakse sümptomite põhjal üles ja viiakse karantiinilaagritesse. Keegi ei saa vaielda, et nad on üldsusele ohtlikud. Need, kes end aga pikemalt varjata üritavad, riskivad surma ja oma lähedaste nakatamisega. Nendel vankumatutel põhimõtetel töötavad uued Euroopa riigid. Lääne pool on asjalood aga hoopis teised. Haiguste levikut ei suudetud piisavalt piirata: ilmselt sellest ei hoolitud piisavalt. Miks peakski hoiduma meelelahutusest ja järgima rangeid reegleid, kui tõsised haiguskolded on vaid New Yorgis ja Los Angeleses? Nii langes nende kaardimajake kiirelt kokku ja võitluses jäid peale padurikkad firmajuhid, poliitikud ja meelelahutajad. Ühiskonna koorekiht oli seda kõike planeerinud aastast 2020, mõned võibolla varemgi. Mida teha kui maailm su ümber kokku langeb, ning raha kaotab väärtuse? Euroopa riigid võtavad neid vastu vaid juhul, kui nad maksavad oma rikkuse arvelt kopsakaid makse ja toetavad nõnda kohalikke valitsejaid. See ei ole jõukatele meeltemööda, kui alternatiiviks pole just surm. Kuna nad ei olnud nõus olema hallid mutrikesed mõnes vöõras sõjamasinas, käivitasid nad nad enda omad. Sellel seaduste poolt hüljatud mandril maksab vaid väevõim. Rikastele ustavad armeeüksused peavad avamaalahinguid nende isandaid huvitavate luksusesemete pärast. Ustavus on jällegi odavam kui kunagi varem - keskpärase toidukraami ja tavapärasest ohutuma magamisaseme nimel minnakse hetkegi mõtlemata surma. Võiks ju arvata, et Ameerika mandri rahvas õgiks kõik oma rikkad elusalt, kuid ei. Käputäis lubadusi ja usk, et ka nemad suudavad kuulsuste peredesse pääseda, juhivad nende ambitsioone nii nagu rikkad vajavad. Lisaks ei anna nende juhid end kunagi näole. Räägitakse, et kõige mõjukamad elavad hoopistükis salajastes kuurortides, kus tõeliseks valuutaks on igasugused luksusesemed ning kõik, mis on ihaldatud ja haruldane. Arvatavasti kadusid sinna ka Van Gogh "Tähisöö" ja vabadusesamba pea. Liitu vastupanuliikumisega enne kui selleks on vajadus.